26/04/2019

Μεγάλη Παρασκευή-Τα φρικτά και σωτήρια πάθη του Κυρίου

/ Ορθόδοξες Προβολές

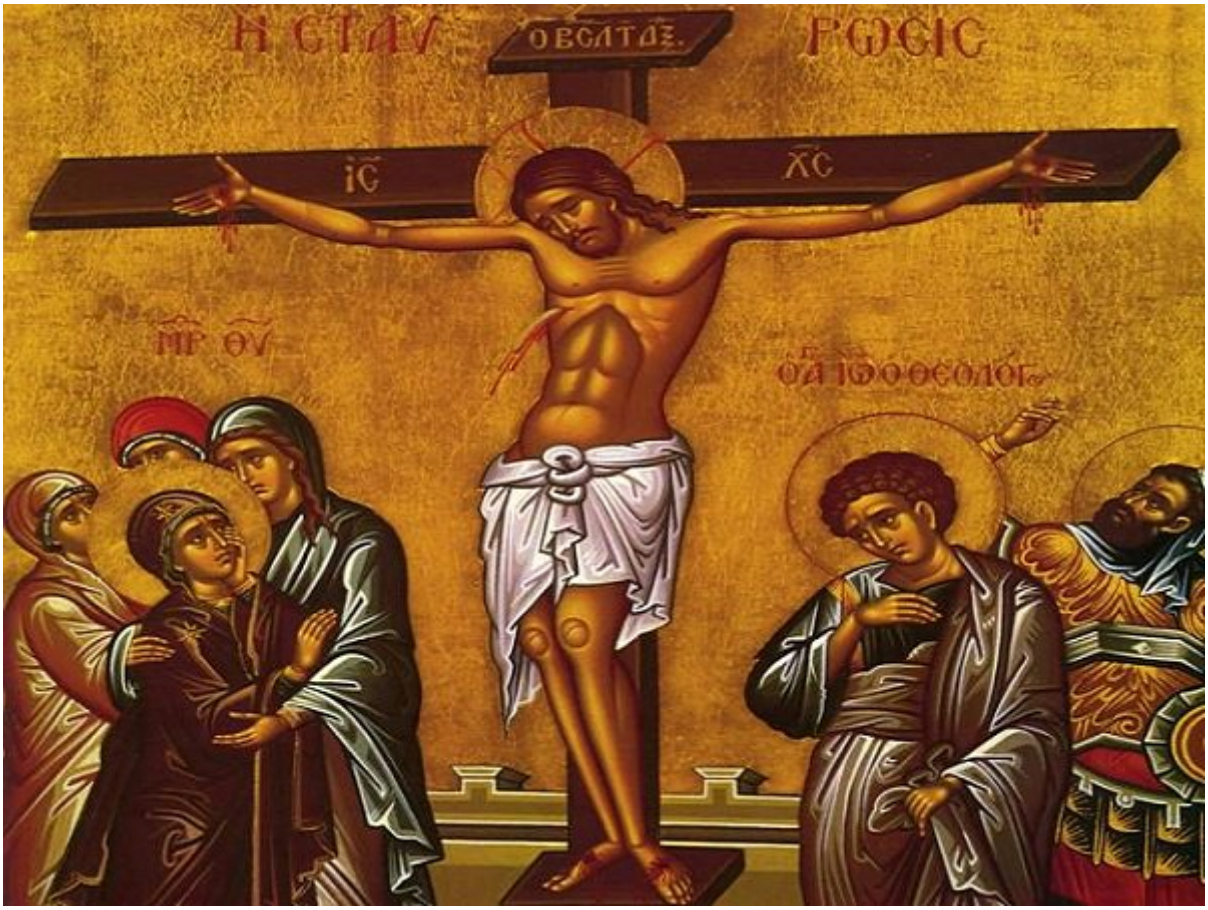

Την Παρασκευή, στέλνεται ο Ιησούς δέσμιος από τον Καϊάφα στον τότε ηγεμόνα της Ιουδαίας Πόντιο Πιλάτο. Αυτός, αφού Τον ανέκρινε με πολλούς τρόπους και αφού ομολόγησε δυο φορές ότι ο Ιησούς είναι αθώος, έπειτα, για να ευχαριστηθούν οι Ιουδαίοι, τον καταδικάζει σε θάνατο• και αφού τον μαστίγωσε σαν δραπέτη δούλο τον Δεσπότη των όλων, Τον παρέδωσε για να σταυρωθεί. Από ’κει και πέρα ο Ιησούς, αφού παραδόθηκε στους στρατιώτες, γυμνώνεται, φοράει κόκκινη χλαμύδα, στεφανώνεται με ακάνθινο στεφάνι, κρατάει κάλαμο σα σκήπτρο, προσκυνείται χλευαστικά, φτύνεται και χτυπιέται στο πρόσωπο και στο κεφάλι.

Μετά, φορώντας πάλι τα ρούχα του και βαστάζοντας το Σταυρό, πηγαίνει προς τον Γολγοθά, τον τόπο της καταδίκης και εκεί, γύρω στην Τρίτη ώρα της ημέρας, σταυρώνεται μεταξύ δυο ληστών, βλασφημείται από αυτούς που είχαν πάει στον Γολγοθά μαζί του, μυκτηρίζεται από τους αρχιερείς, ποτίζεται από τους στρατιώτες με ξύδι ανακατεμένο με χολή. Γύρω στην ενάτη ώρα, αφού βγάζει

πρώτα φωνή μεγάλη, και λέει: «Τετέλεσται», εκπνέει «ο αμνός του Θεού, ο αίρων την αμαρτίαν του κόσμου», την ώρα κατά την οποία σφάζονταν, σύμφωνα με τον νόμο, ο πασχαλινός αμνός, ο οποίος καθιερώθηκε ως έθιμο στους Ιουδαίους, προτυπώνοντας τον Εσταυρωμένο Χριστό, πρίν από 1043 χρόνια.

Το δεσποτικό αυτό θάνατο και η άψυχη κτίση, πενθώντας, τον τρέμει και αλλοιώνεται από το φόβο αλλά ο Δημιουργός της κτίσεως ακόμα και όταν είναι νεκρός, λογχίζεται την ακήρατη πλευρά Του και ρέει απ’ αυτή αίμα και νερό. Τέλος, κατά τη δύση του ηλίου, έρχεται ο Ιωσήφ από Αριμαθείας και ο Νικόδημος μαζί με αυτόν, και οι δυο κρυφοί μαθητές του Ιησού, αποκαθηλώνουν από το Σταυρό το πανάγιο του διδασκάλου σώμα, το αρωματίζουν, το τυλίγουν με καθαρό σεντόνι και αφού το έθαψαν σε καινούργιο τάφο, κυλούν στο στόμιο του μεγάλο λίθο.

Αυτά τα φρικτά και σωτήρια πάθη του Κυρίου μας Ιησού Χριστού επιτελούμε σήμερα και εις ανάμνηση αυτών παραλάβαμε από αποστολική διαταγή, τη νηστεία της Παρασκευής.

Ἀπολυτίκιον
Ἦχος πλ. δ’.
Ὅτε οἱ ἔνδοξοι Μαθηταί, ἐν τῷ νιπτῆρι τοῦ Δείπνου ἐφωτίζοντο, τότε Ἰούδας ὁ δυσσεβής, φιλαργυρίαν νοσήσας ἐσκοτίζετο, καὶ ἀνόμοις κριταῖς, σὲ τὸν δίκαιον Κριτὴν παραδίδωσι. Βλέπε χρημάτων ἐραστά, τὸν διὰ ταῦτα ἀγχόνῃ χρησάμενον, φεῦγε ἀκόρεστον ψυχὴν τὴν Διδασκάλῳ τοιαῦτα τολμήσασαν. Ὁ περὶ πάντας ἀγαθός, Κύριε δόξα σοι.